

BASÍLICA MARE DE DÉU DE VALLDEFLORS

L'origen de l'església parroquial es remunta al s. IX, encara que la fesomia i l'estructura actuals són fruit de diferents transformacions i barreja de diferents estils. Amb una estructura d'una sola planta, la Basílica (títol que li fou concedit per Pius XII el 1923) és presidida per la Verge de Valldeflors, una verge trobada de característiques gòtiques (s.XV), que substitueix l'original, desapareguda en un incendi que destruí l'altar major. El 1701 es va dur a terme la construcció de l'actual retaule de l'altar major, d'estil barroc, obra del mestre J. Argemir, que va ser destruït el 1936 i reemplaçat per l'actual, de característiques semblants, el 1952. Un altre element destacable és l'orgue, d'origen barroc, restaurat a principis de segle per l'enginyer de la Canadencia F.S. Pearson, la companyia que realitzava les grans obres hidroelèctriques de la Noguera Pallaresa. L'eclecticisme de l'edifici també es reflecteix a la portada, on conviuen elements clàssics amb un modern timpà, o l'escultor Pujol-Grau.

La placeta de l'Església ocupa l'espai de l'antic claustre, del qual es conserven alguns capitells al Museu Diocesà de la Seu d'Urgell. A finals del segle XIX, la plaça fou coneguda amb el nom de plaça de les carnisseries, per ser el lloc on s'aixecaven petites dependències per a la venda de carn. En aquesta placeta va néixer el 1833 el beat Josep Manyanet, religiós fundador de la congregació de la Sagrada Família.